

a gastar l'alfombra ballant. Distingim a la simpàtica Mercè Puxant; la xamosa Mari Gutiérrez; la formosa Maria del Pilar Dalfó. Pocs moments després, l'aixerida Caterina Giralt, les simpatiquíssimes germanes Neus i Armanda Cusi. Veiérem entrar la bonica Pilar Llosa i tot seguit la Mercè Lofre. Així que no volguent continuar de «porteria», anirem anomenant totes les belles damiselles, ja lluint llurs vestits, i que es posaren a «castigar» els varons.

La Rosita Gibert i la Rosita Copa, vestides de blanc, foren assetjades per uns quans «dandys».

L'Assumpció Bastons, de verd, fou la «musa» de Raurich.

La Pura Pintor, de blanc, amb diadema al cap; Juanita Marín, amb vestit de rosa, llarg, tan llarg, molt llarg, que era massa llarg; l'Encarnació Cabré, a l'«Antiga», anava de «Condesa», s'entretingueren a atropellar «niños bien», amb les mirades.

La Lolita Colls anava de blau i amb amb una petita diadema; tot foren somriures per varis galans que la vetllaven.

La Consuelo, vestia rosa fosc, semblava una papellona que vola d'una banda a l'altra, cercant les amigues i els amics.

L'Anita Navarro llua vestit blanc. Estava «estupenda». La Riteta Colls, color de cendra clar, molt moníssima; la Mercè Romans, marron clar, però tant platejat que semblava una estrella baixada del cel.

A la Remei Plujá, de blau pàlid, la revolotejaven uns papellons.

La Teresita Pi, rosa, admirada, voltada i assetjada per uns quants rosquilles. Sort que no hi havia el Sebio.

La Carmeta Rodríguez, de lila, s'entretenia fent patir «corazones».

La Pepita Castro, de blanc, ocasionà batalles de boles des d'el primer pis; després la vàrem veure a baix amb el seu «novio».

La Carme Budó, de blanc, i l'Elvira Maureta, de rosa, no varen ballar gaire. Sabeu per què? Estaven a darrera amb Fulano i Zutano.

La Rosita Costa, amb un vestit blanc, llua una rosa a l'espatlla que no hi tocava res amb la seva cara d'àngel. Es veu que li agradava cert jove assentat a una butaca i l'apedregava amb boles, mes com no tenia gaire punteria es féu ajudar per un altra.

La Juanita Thomas, de cendra fosc, es veié constantment assetjada per cert

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados

Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

jove que es veu prenia molt d'interès per ella.

La Pepita Thomas, de groc fosc; Margarita Costa, de roig; es fonien perdos galans.

La Mari Homar, com que anava rosa, es veié molt festejada.

L'Adela Rosa, de blau, es deixava castigar per cert «brummel».

La Mercè, de blau fosc, i l'Isabel Moncanut, foren voltades per varis «cballeros» que anaven a peu.

La Clotilde Salleras vestia de blanc. Per cert que ho fou de varis joves.

La Julia Dabau, de verd, en feia de seques i de idem del color que vestia.

La Caterina Fàbrega portava un formós vestit vermell. Va tenir un repertori que «olé».

La Trinitat Fàbrega, es veu que tenia feina amb un cert capità... Es allò de: «Capitán, capitán, que vais a combatir».

A l'Agnès Carberol, de blanc, en «Sinto» la preocupava.

La Teresita i la Margarita Margall, estaven enfeinades escoltant els «piropos» que els hi tiraven varis joves.

La Maria Soler, de verd. Ella sempre la mateixa, fent la xerrameca.

La Florentina portava un vestit tot rosa. Es veu que per ésser aviat al ball, es va descuidar de treure's unes quantes embastes. Al mig del saló les hi treieren unes quantes bones amigues seves. Va tenir una mina de balladors.

La Laieta Ventura—ai, la Laieta!—vestia de rosa; tota plena de floretes semblava un jardí. Va tenir molta requesta.

La Quimeta Carreter llua un vestit blanc, platejat. Era maca, simpàtica i bufona. Què voleu més?

La Mercè Carreter s'abillava amb un

vestit blau. Es veu que no estava per romansos. Algú més li interessava.

La Consuelo Malagelada amb un vestit gris clar, castigava a Rizo.

La Ferrer, sempre tant simpàtica; els «elegants» es barallaven per poguer-hi ballar.

Volem enrodonir la toia amb tota la florida garba que poguèrem abastar: Lolita Papell, Antonieta González, germanes Gómez, Maria Serra, Lolita Carreras, Pilar Trayter, Conxita Najac, Glòria Rahola, Bonaterra, Carmen Masdevall, Lluïseta Bonet, Juanita Cusi, Angelita Sanjaume, Maria Ginjaume, Pepita Vilá, Adela Mercader, Galter, Lolita Martí, Anita i Pepita Poch, Marina Diaz, Anita Lopar, Consuelo Homar, Maria Carreras, Maria Torres, Conxita Estévez, Pepita Pérez, germanes Espigulé, Miravittles, Conxita i Pepita Alvarez, Pilar Bassols, Quimeta Lagresa, Pepita Costa, Anadón, Patricio, Girbau, germanes Perxas, Domínguez, Montserrat Forcada, germanes Gironella, Pepita Trias, Lladó, Elvira Bassagañas, Carme Rodríguez, Noguer, Carme Poch, Lolita Lagresa, Pilar Estradera. Quantes belles floretes encara quedaren dissimulades sota la frondositat de «El Jardí».

També disfrutaren a la seva manera la colla de pardalets de la primera volada, entre ells—pardals femelles, entenem-se—la Carberol, la Campà i la Quer.

Apa, Paquita, ja et vàrem veure «castigant».

Eus estranyem que en cert ball de la primera part en Subirós s'hagués emportat a la seva novia a dalt. Què tenies por de perdre-la?